

1111210122

1039)

Міністэрства адукацыі Рэспублікі Беларусь

Установа адукацыі

«Беларускі дзяржаўны педагагічны ўніверсітэт імя Максіма Танка»

СЁМЬІЯ ТАНКАЎСКІЯ ЧЫТАННІ

Да 95-годдзя
Беларускага дзяржаўнага педагагічнага
універсітэта імя Максіма Танка

ЗБОРНІК НАВУКОВЫХ АРТЫКУЛАЎ

Мінск 2010

Навукова-выдавецкі
цэнтр
Беларусі

Друкуецца па рашэнні рэдакцыйна-выдавецкага савета БДПУ

Рэдакалегія:

кандыдат філалагічных навук, дацэнт *Г.Я. Адамовіч*;
кандыдат філалагічных навук, дацэнт *Д.В. Дзятко*;
кандыдат філалагічных навук, дацэнт *А.У. Жардзэцкая*;
кандыдат філалагічных навук, дацэнт *П.А. Міхайлаў*;
кандыдат філалагічных навук, дацэнт *В.Б. Несцяровіч*;
кандыдат філалагічных навук, дацэнт *Ф.С. Шумчык* (адк. рэд.)

Рэцэнзенты:

кандыдат філалагічных навук, дацэнт кафедры замежнай літаратуры БДУ,
дацэнт *Е.А. Лявонава*;
кандыдат філалагічных навук, дацэнт кафедры гісторыі беларускай мовы
і дыялекталогіі Брэсцкага дзяржаўнага ўніверсітэта імя А.С. Пушкіна,
дацэнт *М.М. Аляхновіч*

Сёмыя Танкаўскія чытанні. Да 95-годдзя Беларускага дзяржаўнага педагагічнага ўніверсітэта імя Максіма Танка: зб. навук. арт. / Бел. дзярж. пед. ун-т імя М. Танка; рэдкал.: Г.Я. Адамовіч, Д.В. Дзятко, А.У. Жардзэцкая і інш.; адк. рэд. Ф.С. Шумчык. – Мінск: БДПУ, 2010. – 292 с.

ISBN 978-985-501-830-9.

У зборнік навуковых артыкулаў увайшлі матэрыялы Сёмых Танкаўскіх чытанняў, прысвечаных 95-годдзю Беларускага дзяржаўнага педагагічнага ўніверсітэта імя Максіма Танка, што праходзілі 30 верасня 2009 г.

Адрасуецца навуковым работнікам, выкладчыкам, аспірантам і ўсім, хто цікавіцца праблемамі беларускага літаратуразнаўства, лінгвістыкі, культуры, мовы.

УДК 82.09
ББК 83.3

ISBN 978-985-501-830-9

© БДПУ, 2010

УСТУПНАЕ СЛОВА

Танкаўскія чытанні з'яўляюцца традыцыйнымі для нашага ўніверсітэта. Сёлета яны супаілі з юбілеем нашай навучальнай установы, якая адзначае сваё 95-годдзе. Цяжка нават уявіць, колькі настаўнікаў за гэтыя гады атрымалі пецёўку ў адну з самых чалавечных і гуманных прафесій. Сярод тых, хто ў свой час скончыў настаўніцкі, потым педагагічны інстытут – ўніверсітэт, вельмі шмат вядомых людзей – вучоных, пісьменнікаў, грамадскіх дзеячаў, кіраўнікоў розных узроўняў, заслужаных настаўнікаў. Гэта – наш гонар і слава! Танкаўскія чытанні арганічна ўпісаліся таксама ў калектывна-агульнарэспубліканскія мерапрыемстваў, прысвечаных Году роднай зямлі. Як вядома, травядзенне Года павінна садзейнічаць выхаванню ў моладзі патрыятызму, павагі і любові да свайго народа, яго гісторыі, культурнай спадчыны. Патрыятычная ідэя, імгненне больш глыбока і рознабакова асэнсаванаць набывае нацыянальнага мастацтва слова, упадае ў яго развіццё аднаго з самых слыхных сыноў беларускай зямлі стымулююць істотна цікавасць да чытанняў.

У творчасці Максіма Танка незвычайна важнае месца займае вобраз малой радзімы – Нарачанскага краю і яго людзей. У маладыя гады ён адкрыў і здзівіўся таленавітасці сваіх землякоў – цесляроў, сончараў, ганчароў, складальнікаў паданняў, казак, вясковых артыстаў. Свой талент паэта ён не адлучаў ад іх. Ён быў зачараваны прыгажосцю роднай прыроды, возера Нарач і яго акаліцц. Апазтызаванае, апетае ў аднайменнай паэме, у многіх вершах, возера Нарач стала літаратурнай візітнай карткай Беларусі побач з Нёманам Якуба Коласа, Бессядзі Аляксандра Куляшова, «зямлёй пад белымі крыламі» Уладзіміра Караткевіча. Але менш віта з «малой» любові, з прывязанасці, з удзячнасці блізім і родным людзям, зямлі, *раскіданай крывяжамі трыпутніку ці канюшыны, бацькоўскіх ці дзіцячых ног*, нараджаецца «белікая» любоў, тое, што мы называем патрыятызмам. У Максіма Танка гэтыя дзве любові неадлучныя, цесна сплеченыя і знітаваныя.

Як жыццёвае крэда Максіма Танка ўспрымаюцца радкі вядомага верша «Мой хлеб надзённы»:

Непакой за цябе, зямля мая,
За твой ураджай, спакойны сон,
За дрэва кожнае ў гаюх,
За веснік песень перазвон,
Непакой за цябе, зямля мая, –
Мой хлеб надзённы.

Гэты непакой паэт пранёс праз увесь свой некароткі і няпросты, як і лёс яго народа, век. Ім поўняцца таксама апошнія па часе кнігі «Мой каўчэг», «Егата».

У розных сферах дзейнасці Максім Танк, Яўген Іванавіч Скурко, выявіў сябе адным з сыноў Бацькаўшчыны, сапраўдным патрыётам Беларусі. Ён быў не толькі арыгінальным майстрам паэтычнага слова, якое сёння вядома далёка за межамі нашай краіны, перакладчыкам, аўтарызаваным грамадскім дзеячам, але і разважлівым дарадцам, чутым, сардэчным чалавекам, якога не абыходзілі праблемы і беды іншых людзей. Гэтыя якасці

Таким чином, са сказанага вынікае, што паняцце «словаўтваральная аманімія» (словаўтваральныя амонімы), якое фармулюецца па аналогіі з лексічнай аманіміяй (лексічнымі амонімамі), не ў поўнай ступені адлюстроўвае сэнс гэтай з’явы. Паказаны падыход выключае з аманімічных адносін некаторыя словаўтваральныя сродкі (афіксы), паколькі ў дадзеным выпадку не ўлічваюцца аднолькавыя паводле матэрыяльнага выражэння рознавідавыя афіксы – прэфіксы і суфіксы. Акрамя таго, не ўсякія амонімы, якія ўзнікаюць пры словаўтварэнні, можна лічыць словаўтваральнымі амонімамі. Некаторыя з іх неабходна адносіць да лексічных (параўн.: *норж-(а)* (звярок) і *нор-ж-(а)* ад *нара* і пад.).

Мы раздзяляем думку тых мовазнаўцаў, хто справядліва лічыць, што словаўтваральная аманімія суадносіцца з лексічнай, але не тоесяная ёй.

Літаратура

1. Балалыкіна, Э.А. Русское словообразование / Э.А. Балалыкіна, Г.А. Николаев. – Казань, 1985.
2. Батакова, М.Е. Отраженная омонимия прилагательных в современном русском языке: автореф. дис. ... канд. филол. наук / М.Е. Батакова. – Екатеринбург, 2000.
3. Виноградов, В.В. Проблемы морфематической структуры слова и явление омонимии в славянских языках / В.В. Виноградов // Славянское языкознание. VI международный съезд славистов – М., 1968. – С. 53–119.
4. Винокур, Г.О. Заметки по русскому языку / Г.О. Винокур // Избранные работы по русскому языку. – М., 1959.
5. Ефремова, Т.Ф. Толковый словарь словообразовательных единиц русского языка / Т.Ф. Ефремова. – М., 2005.
6. Калишан, Е. Омонимия производных слов в русском языке / Е. Калишан. – Познань, 1997.
7. Кузнецова, А.И. Словарь морфем русского языка / А.И. Кузнецова, Т.Ф. Ефремова. – М., 1986.
8. Максимов, В.И. Суффиксальное словообразование имен существительных в русском языке / В.И. Максимов. – Л., 1975.
9. Немченко, В.Н. Современный русский язык: словообразование / В.Н. Немченко. – М., 1984.
10. Соболева, П.А. Аппликативная грамматика и моделирование словообразования / П.А. Соболева. – М., 1970.
11. Соболева, П.А. Омонимия лексическая, словообразовательная и грамматическая / П.А. Соболева // Актуальные проблемы русского словообразования. – Ташкент, 1975. – Ч. 1.
12. Соболева, П.А. Словообразовательная полисемия и омонимия / П.А. Соболева. – М., 1980.
13. Тихонов, А.Н. Множественность словообразовательной структуры слова в русском языке / А.Н. Тихонов // Русский язык в школе. – 1970. – № 4.
14. Хохлачева, В.Н. К истории отлагольного словообразования существительных в русском литературном языке нового времени / В.Н. Хохлачева. – М., 1969.
15. Цыганенко, Г.П. Служебные морфемы русского языка, отражение их в словарях / Г.П. Цыганенко // Дериватология и деривационная лексикография. – Владивосток, 1989.
16. Ширшов, И.А. Проблемы словообразовательного значения в современной отечественной науке / И.А. Ширшов // ВЯ. – 1979. – № 5.

И.П. Кудреватых (Минск, БГПУ) ЯЗЫК СМИ В ЗЕРКАЛЕ ДЕЙСТВИТЕЛЬНОСТИ

Средства массовой информации играют сегодня большую роль в жизни нашего общества, мощно воздействуя на человеческий разум. Не случайно их называют четвертой властью. Язык СМИ, будучи динамичным по своей сути, наиболее быстро реагирует на все изменения общественного сознания, отражая его состояние и влияя на его формирование. Именно в языке средств массовой информации легко увидеть те новые тенденции в подходах к изучению языка, которые все более актуализируются в современной лингвистике, в частности функциональные аспекты использования языка на рубеже веков. Как справедливо отмечают лингвисты, «язык журналистики является ярчайшим срезом языка общества» [2].

Функциональность – основная характеристика эта современной лингвистической науки. Это направление во многом определило отношение к изучению языка, и не только как системы, но и как реально функционирующей сущности ментального и теснейшим образом связанного с ним языкового сознания, с помощью которого человек обретает способность категоризации мира, его познания и существования внутри этого мира. Функциональный подход к явлениям языка становится фундаментом современного языкознания для рассмотрения не только лексической, но в первую очередь грамматической системы, имеющей много общих особенностей с разными языками и медленно поддающейся изменениям. Современные функциональные исследования все больше склоняются к изучению языка именно в динамическом аспекте, т.е. в реальных речевых ситуациях.

В функционализме различают три основных направления: 1) консервативный функционализм как дополнение к формальному анализу; 2) умеренный функционализм, предметом исследования которого является формальная грамматика, мотивированная различными синтаксическими и речевыми функциями; 3) радикальный функционализм, рассматривающий грамматику применительно к определенным типам дискурса.

Что такое дискурс? Почему сегодня многие ставят знак равенства между текстом вообще и дискурсом? Давая определение этому сложному понятию, Ю.С. Степанов пишет: «...это “язык в языке”, но представленный в виде особой социальной данности. Дискурс реально существует не в виде своей “грамматики” и своего “лексикона”, как язык просто. Дискурс существует прежде всего и главным образом в текстах, но таких, за которыми встает особая грамматика, особый лексикон, особые правила словоупотребления и синтаксиса, – в конечном счете – особый мир. В мире каждого дискурса действуют свои правила синонимичных замен, свои правила истинности, свой этикет. Это “возможный” (альтернативный) мир в полном смысле этого логико-философского термина. Каждый дискурс – это один из “возможных миров» [3, с. 39–40].

Дискурс СМИ, представленный сегодня разнообразием речевых жанров, принципиально отличается от языка советской эпохи, и прежде всего – использованием единиц, находящихся на грани литературного языка, и единиц, выходящих далеко за пределы литературного языка (просторечия и жаргона). Это активизирует словотворчество, рождающее богатейшие читательские ассоциации, появляются ситуативные окказионализмы, например («Аргументы и факты» от 5.11.08): *на виллы народного гнева; народ между совестью и КАССОЙ; мЕНТЬ в трезвиль; острая душевная недостаточность* (о равнодушии); *косвенная де-*

мократия (о выборах президента США); Наступила эпоха Большой жратвы, сменявшая Великий голод. А Большая жратва разрушительна, если у общества замутнен духовно-нравственный стержень; Мы с тобой – одной крови (детей-наркоманов спасают дети-инвалиды) и др.

Характерной особенностью современных СМИ является стирание границ между книжно-письменной и устно-разговорной речью за счет просторечия, жаргонной и арготической лексики, грубой и циничной по существу. Это приводит к стилистическому снижению речи в целом и утрате ею высоких эстетических качеств. Русский лингвист М.А. Грачев, специально занимающийся жаргонной лексикой для словарей, устанавливает причины создавшейся ситуации и классифицирует их следующим образом, выделяя: психолого-педагогические жаргоны, социально-политические и культурно-просветительские. Появление последнего типа жаргонов напрямую связано с деятельностью журналистов, политиков, актеров, популяризирующих нелитературную лексику. Кроме того, свобода слова, синонимом которой является вседозволенность, привела к тому, что говорящие с удовольствием перестали следить за выражением своих мыслей, например: *Даже если девушка не стала моделью, эти навыки ей пригождаются* (телев.); *Вася любит жену и кошку. Она очень умна и красива* («Ваше лото»); *Свет твоих зеленых глаз вспомнил я в крайний час* (Розенбаум); *Кто из знаков зодиака может повлиять на эту импульсную натуру – овна* (телев.) и др.

В последние годы стали говорить о новом направлении в лингвистике, которое разрабатывается на стыке целого ряда наук, – медиалингвистике – науке о языке средств массовой информации, имеющей прямое отношение к когнитивным процессам, происходящим в языке. Термин «медиалингвистика» был предложен в работе Т.Г. Добросклонской, которая выдвинула «концепцию медиатекста как многослойного, многоуровневого явления, реализующегося в диалектическом единстве языковых и медийных признаков, и приоритетный анализ синтагматики как... уровня описания, на котором в наиболее полной форме выражены все основные свойства текстов массовой информации» [1, с. 4].

Еще одной особенностью языка СМИ на рубеже веков является стеб. Социологи Л. Гудков и Б. Дубинин дают такое определение этому явлению: «Стеб – род интеллектуального ёрничества, состоящий в снижении символов через демонстративное использование их в пародийном контексте...» [3, с. 23]. Стеб как специфический язык интеллигентской молодежной «тусовки» возник в 70–80-х гг. прошлого столетия. «...ёрничество и стеб, – указывает А. Агеев, – были тогда противопоставлены официальному политико-патетическому жаргону, а заодно и всему “великому русскому языку”, позволившему себя редуцировать до партийного “новояза”. Это была своеобразная культурная самооборона, ресессия, впрочем, глухая и не всегда ясно осознаваемая носителями языка» [3, с. 22–23]. Время «новояза» безвозвратно ушло, а стеб приобретает новые формы, перерастая в флуксус.

Дискурсы СМИ всегда динамичны и современны, они воспринимаются участниками коммуникации в контексте происходящих событий и представляют комбинацию языковых средств всех функциональных стилей речи. Именно поэтому материалы СМИ интересны с точки зрения как общих способов их организации, так и более частных особенностей.

Еще недавно грамматические исследования языка не выходили за рамки предложения. Но уже сегодня общепризнанным является тот факт, что предложение является лишь условной единицей, принятой в письменной речи. Единицей анализа все больше становится

текст и дискурс. Стремление понять функционирование языка как средства отражения мыслительных процессов, коммуникативной перспективы, тематической связности высказываний характерно именно для дискурсивных исследований. Поэтому особенно остро встает вопрос о формировании высокой информационно-языковой культуры, о сохранении национальных языковых традиций. В целом изучение языка массовой коммуникации – актуальная задача для лингвистов, которые призваны понять и объяснить влияние различных факторов – социально-психологических, политических, культурологических – на функционирование языка в обществе.

Литература

1. Добросклонская, Т.Г. Теория и методы медиа лингвистики (на материале английского языка) / Т.Г. Добросклонская. – М., 2000.
2. Малюга, Е.Н. Подходы к изучению вопросительных предложений в англо-американской прессе / Е.Н. Малюга. – М., 2001
3. Русский язык конца XX столетия (1985 – 1995) века / под ред. акад. Ю.С. Степанова. – М., 1996.

Д.А. Лаушук (Магілёў, МДУ)

СУПСТАЎЛЯЛЬНЫ АНАЛІЗ НАЙМЕННЯЎ-КАМПАЗІТАЎ У СЕЛЬСКАГА ПАДПАРЧАЙ ЛЕКСІЦЫ БЕЛАРУСКАЙ І БАЛГАРСКАЙ МОЎ

Складанне я адна з разнавіднасцей марфалагічнага словаўтварэння стала вельмі прадуктыўным на сучасным этапе развіцця розных славянскіх моў у сувязі з тэндэнцыяй да выкарыстання занадта і ў той жа час больш змястоўных прыёмаў утварэння спецыяльных найменняў. Складаныя лексічныя адзінкі (г. зв. найменні-кампазіты), у адрозненне ад простых дэрыватаў, часцей за ўсё маюць у сваім складзе некалькі асноў слоў розных часцін мовы і асноў назоўнікаў, у большасці выпадкаў ускладненых словаўтваральнымі адзінамі [1, с. 287]. І калі ў плане выражэння такія намінацыі – гэта адна лексема, то ў плане зместу яны суадносяцца з сінтаксічным словазлучэннем: *збожжаканвеер – канвеер для збожжа, капустасховішча – сховішча для капусты* і пад. Паколькі пераважная большасць сельскагаспадарчых найменняў-кампазітаў – гэта лексемы з падпарадкавальнымі адзінамі асноў (ролю апорнага кампанента адыгрывае канцавая частка, ролю ўдакладняльнага – першая), то менавіта яны і з’явіліся прадметам данага даследавання. Паспрабуем вызначыць, наколькі прадуктыўныя найменні-кампазіты ў межах беларускай і балгарскай сельскагаспадарчай лексікі і якія адпаведнасці існуюць паміж складанымі дэрыватамі ў названых славянскіх мовах.

Першы суадносны тып утвараюць намінацыі, дзе беларускаму найменню-кампазіту адпавядае складаны дэрыват у балгарскай мове: *каранярэзка – коренорэзачка, зернедрабілка – зърнотрошачка, збожжанарыхтоўкі – зърнодоставки, ільноцерабілка (пёнацерабілка) – ленокубачка, збожжасховішча – зърнохранилище, сенакасіпка – сенокосачка, свінаферма – свинеферма, травапопле – тревополие, свінаматка – свинемайка*. У асобных выпадках, акрамя складанага адпаведніка, у балгарскай мове ў наяўнасці і просты дэрыват: *землечарпалка – земечерпалка, драга*.

Макаранка Т.Л. МАКСІМ ТАНК – ЯКУБУ КОЛАСУ: АЎТОГРАФЫ, ДАРЧЫЯ НАДПІСЫ, ПРЫСВЯЧЭННІ.....	106
Макарэвіч К.Т. ФІЛАСОФСКІЯ МАТЫВЫ Ё ЛІРЫЦЫ НІНЫ МАЦЯШ.....	109
Мельнік А.М. ПРЫРОДАЦЭНТРЫЧНЫ ХАРАКТАР БЕЛАРУСКАЙ ЛІТАРАТУРЫ.....	111
Мельникова Т.Н. ТИП ОБЫВАТЕЛЬСКОГО СОЗНАНИЯ В САТИРИЧЕСКИХ РАССКАЗАХ А. ЧЕХОВА, М. ЗОЩЕНКО, А. МРЫЯ.....	113
Мікуліч М.У. СІСТЭМНЫЯ АСНОВЫ РЭВАЛЮЦЫЙНАЙ РАМАНТЫЧНАЙ ЛІНІІ ЗАХОДНЕБЕЛАРУСКАЙ ПАЗЭІІ.....	116
Михайлова Е.В. ОБРАЗ ЛИРНИКА В ПОЭТИЧЕСКИХ ПРОИЗВЕДЕНИЯХ Я. КУПАЛЫ, А. ГАРУНА И П. ТРУСА.....	118
Мішчанчук М.І. СТЫЛЬ МАКСІМА ТАНКА: КАНТЭКСТУАЛЬНЫ АСПЕКТ.....	121
Нестерович Т.И. НЕТРАДИЦИОННЫЕ ПРИЕМЫ АНАЛИЗА ХУДОЖЕСТВЕННОГО ТЕКСТА (пьеса «Бесприданница» А. Островского).....	124
Несцяровіч В.Б. БЕЛАРУСКАЯ ДРАМАТУРГІЯ Ё КАНТЭКСЦЕ ЧАСУ: ЖАНРАВЫ АСПЕКТ.....	125
Нуждзіна Т.С. ХРЫСЦІЯНСКІЯ МАТЫВЫ І ВОБРАЗЫ Ё ПАЗЭІІ ЯЎГЕНІІ ЯНІШЧЫЦ.....	129
Падліпская З.І. ВОБРАЗЫ-СІМВАЛЫ Ё ПАЗЭІІ РАІСЫ БАРАВІКОВАЙ І ЯЎГЕНІІ ЯНІШЧЫЦ.....	131
Петрушкевіч А.М. МАСТАЦКАЕ АСЭНСАВАННЕ ТРАГЕДЫІ ВАЙНЫ Ё ЗБОРНІКУ НАВЕЛ ЗОФІ НАЛКОЎСКАЙ «МЕДАЛЬЁНЫ».....	135
Плаўсюк Г.І. ДЫЯЛЕКТЫКА ЖЫЦЦЁВАЙ І МАСТАЦКАЙ ПРАЎДЫ Ё АСЭНСАВАННІ ТРАГІЧНЫХ СТАРОНАК ВАЙНЫ.....	137
Скакоўская А.У. КАНТЭКСТУАЛЬНАЕ ВЫВУЧЭННЕ МАСТАЦКАГА ТВОРА ЯК СРОДАК ФАРМІРАВАННЯ ДЫЯЛАГІЧНАЙ СВЯДОМАСЦІ АСОБЫ.....	139
Сычова С.А. ВЫЯЎЛЕННЕ НАЦЫЯНАЛЬНАГА СВЕТАПОГЛЯДУ Ё ТВОРЧАСЦІ СУЧАСНЫХ БЕЛАРУСКІХ ПІСЬМЕННІКАЎ.....	141
Таркан Н.Е. ГОРОДСКОЙ ТОПОС В ПОЭЗИИ Н. ГУМИЛЁВА И О. МАНДЕЛЬШТАМА.....	144
Тарасова Т.М. ІНТЭРТЭКСТ У АЎТАБІАГРАФІЧНЫХ ТВОРАХ (Максім Танк, Аляксей Адамовіч, Янка Брыль).....	145
Тавгень Н.М. МОТИВ БЕЗУМИЯ В РОМАНЕ М.А. БУЛГАКОВА «МАСТЕР И МАЛЕНЬКАЯ ГАРИТА».....	147
Тычко Г.К. ДАВЕРАСНЁЎСКАЯ ТВОРЧАСЦЬ МАКСІМА ТАНКА Ё КАМІТЭК СЦЕ ЭСТЭТЫЧНЫХ ПОШУКАЎ СЛАВЯНСКАЙ ПАЗЭІІ.....	150
Тычына С.М. ПЕРАТВАРЭННЕ Ё ЗВЕРА ЯК МАСТАЦКІ ПРЫЁМ У АПАВЯДАННІ Я. БАРШЧЭУСКАГА «ВАЎКАЛАК».....	155
Фіцнер Т.А. БЕЛАРУСКАЯ ЖАНОЧАЯ ПРОЗА НА МЯЖЫ ТЫСЯЧАГОДДЗЯЎ.....	157

Хоміч Т.П. ІДЭЯ НЕЎМІРУЧАСЦІ І МІФАПАЭТЫЧНЫЯ ТРАДЫЦЫІ Ё ТВОРЧАСЦІ АЛЯКСЕЯ ПЫСІНА.....	159
Чарнякевіч Ц.В. З ГІСТОРЫІ АЙЧЫННАЙ ФІЛАЛОГІІ: КАНЦЭПЦЫЯ МЕТАДАЛОГІІ ЛІТАРАТУРАЗНАУСТВА А. ВАЗНЯСЕНСКАГА.....	162
Чарняўская І.С. ЦЫКЛ ВЕРШАЎ ЛЕАНІДА ДРАНЬКО-МАЙСЮКА «МАЁЙ ЦУДОЎНАЙ А.»: ЭВАЛЮЦЫЯ ІНТЫМНАГА ПАЧУЦЦЯ.....	164
Юстинская Г.М. ПРОБЛЕМЫ ОБУЧЕНИЯ АНАЛИЗУ ХУДОЖЕСТВЕННОГО ПРОИЗВЕДЕНИЯ УЧАЩИХСЯ ОБЩЕОБРАЗОВАТЕЛЬНЫХ УЧРЕЖДЕНИЙ.....	166
АКТУАЛЬНЫЯ ПРАБЛЕМЫ ЛІНГВІСТЫКІ.....	169
Аляшкевіч Т.А. СПЕЦЫФІКА ФАНЕТЫЧНАГА ЁЗРОЎНЮ ПАЭТЫЧНАЙ МОВЫ.....	169
Аўчынікава Г.У. СУФІКСАЛЬНЫЯ НАЎІМЕННІ АСОБЫ Ё ГАЛІНЕ ПОБЫТАВЫХ І САЦЫЯЛЬНЫХ ПАСЛУГ У БЕЛАРУСКАЙ, РУСКАЙ І ПОЛЬСКАЙ МОВАХ.....	171
Барысенка В.Я., Жураўская Л.Б. ВІКАРЫСТАННЕ ДЗЕЯСЛОЎНАЙ СІНАНІМІІ Ё ПАЭТЫЧНЫХ ТВОРАХ С. ГРАХОЎСКАГА.....	173
Барысевіч А.В. ФОРМА І МЕСТ ЭЛЕМЕНТАЎ РЕФЕРАТЫЎНАГА ПЕРАКЛАДУ Ё ВЫДАННІ Ф. СКАРЫНЫ. АРХІПНАЛЬНЫЯ ЦІ ЗАПАЗЫЧАНЫЯ?.....	176
Берднік С.К., Баброўіч Т.С. НАЗВЫ ПАМЯШКАННЯЎ У ЖЫЛЫХ ПАБУДОВАХ У СУЧАСНАЙ БЕЛАРУСКАЙ МОВЕ.....	178
Буркова О.І. ПЕРЕВОД КАК ОБЪЕКТ МЕЖКУЛЬТУРНОЙ КОММУНИКАЦИИ.....	180
Бухвельд С.І. УЧЕБНО-НАУЧНЫЙ ТЕКСТ НА УРОКАХ РУССКОГО ЯЗЫКА КАК ИНСТРУКЦИОННОГО.....	183
Дзюхо Д.В. ДА ПРАБЛЕМЫ ТЫПАЛАГІЗАЦЫІ ЛІНГВІСТЫЧНЫХ СЛОЎНІКАЎ.....	185
Гавальчук А.І. СЕМАНТЫЧНЫЯ ПЕРААСЭНСАВАННІ Ё СКЛАДЗЕ ДЫЯЛЕКТНАЙ КСПРЭСІЎНА-АЦЭНКАВАЙ ЛЕКСІКІ СА ЗНАЧЭННЕМ АСОБЫ.....	187
Канановіч А.В. СЕМАНТЫЧНЫЯ АСАБЛІВАСЦІ ЛЕКСЕМ АГОНЬ І СОНЦА Ё ПАЭТЫЧНЫХ ТЭКСТАХ АНАТОЛЯ СЫСА.....	190
Кожемяченко Е.В. НАЦИОНАЛЬНО-КУЛЬТУРНЫЙ КОМПОНЕНТ В ПОЭЗИИ М. ЦВЕТАЕВОЙ.....	193
Красюк У.Ф. ПРАБЛЕМА ІДЭНТЫЧНАСЦІ МОВЫ ЯК САЦЫЯЛЬНАЯ ПРАБЛЕМА: БЕЛАРУСЬ У XVI–XVII стст.....	195
Круталевіч М.М., Шумчык Ф.С. НЕКАТОРЫЯ ПРАБЛЕМЫ СЛОВАЎТВАРАЛЬНАЙ АМАНІМІІ.....	197
Кудреватых И.П. ЯЗЫК СМІ В ЗЕРКАЛЕ ДЕЙСТВИТЕЛЬНОСТИ.....	201
Лаўшук Д.А. СУПАСТАЎЛЯЛЬНЫ АНАЛІЗ НАЙМЕННЯЎ-КАМПАЗІТАЎ У СЕЛЬСКАГАСПАДАРЧАЙ ЛЕКСІЦЫ БЕЛАРУСКАЙ І БАЛГАРСКАЙ МОЎ.....	203